

Warm de winter door

Actie brandhout winter 2019—2020

ZÓ BLIJ MET BRANDHOUT

Beste donateur,

Het is voor ons verbazingwekkend hoe brandhout het leven van gezinnen kan veranderen en mensen weer hoop en vertrouwen in de toekomst kan geven.

Samen met de plaatselijke kerken en vele vrijwilligers hebben we 1.238 arme gezinnen van brandhout kunnen voorzien. Een ongelooflijk groot geschenk voor deze mensen. Velen hebben het zelfs als een godsgeschenk ervaren en dankten Hem voor zoveel lieve en zorgzame mensen die omzien naar hen en willen helpen.

Namens alle mensen die door uw bijdrage warmte hebben ontvangen zeggen wij u hartelijk dank!!

Hartverwarmend!

De winters in Moldavië en Armenië zijn vreselijk koud. Om te voorkomen dat er op grote schaal ontbossing plaats vindt, is het sprokkelen van hout verboden. Brandhout moet gekocht worden bij officiële handelaren. Met name bejaarden en eenoudergezinnen hebben daar geen geld voor - armoede

en kou lijden gaat vaak samen. Om nog enigszins warm te blijven, liggen mensen hele dagen in bed met zoveel mogelijk kleren aan. Echter soms helpt zelfs dat niet. Elk jaar horen we op het nieuws dat er mensen met bevroren ledematen in het ziekenhuis moeten worden behandeld en dat er mensen doodvriezen van de kou.

Naast het verstrekken van voedselpakketten is het geven van brandhout aan arme gezinnen in veel gevallen van levensbelang. De vrijgevigheid van donateurs stelde Mensenkinderen in staat om 1.238 arme gezinnen te voorzien van brandstof voor de houtkachel. Hartverwarmend!

De begunstigden van het brandhoutproject in Moldavië bestonden voor 5% uit gehandicapten, 40% ouderen en 55% gezinnen. Deze gezinnen hadden, ofwel veel kinderen, of het betroffen alleenstaande moeders of ouders die seizoensgebonden werk doen. Ondanks de iets minder koude winter dit jaar, zijn dit mensen die niet voldoende inkomsten hebben om brandhout te kopen en daarom bomen uit hun eigen tuin kappen, her en der takken en twijgjes sprokkelen of een boete riskeren door hout uit de bossen te halen.

Kiezen tussen kinderen en werk

Andrei is de vader van 3 dochters. De oudste is 14 jaar, de andere zijn 9 en 4 jaar oud. Hij voedt deze meisjes nu anderhalf jaar alleen op, sinds zijn vrouw stierf aan longkanker. Andrei heeft het moeilijk omdat hij niet kan werken. Toen zijn vrouw nog leefde, werkte hij als wegwerker, maar toen zijn vrouw stierf, stelde de maatschappelijk werker de voorwaarde dat, als hij niet voor zijn dochters zou zorgen, de staat ze in een weeshuis zou plaatsen. Uit liefde voor zijn kinderen koos Andrei er voor om zijn dochters zelf groot te brengen en op te voeden. Vijf jaar geleden waren ze begunstigden van het Veld-vol-Voedsel-project. Daardoor kan hij nu grotendeels zijn eigen voedsel verbouwen (aardappels en groenten).

Andrei was heel gelukkig en dankbaar dat hij brandhout kreeg, want daar had hij geen geld voor. Hij was blij dat hij zijn dochters in de winter een warm huis kon bieden.

Vier kinderen verloren...

Tecla is een vrouw van nog geen 70 jaar die een moeilijk en pijnlijk leven heeft geleid. Nu is Tecla met pensioen. In haar jeugd werkte ze op een kolchoz (collectieve boerderij). Ze was getrouwd en samen met haar man kreeg ze vier kinderen.

Tecla's man was alcoholist en is vele jaren geleden overleden. Maar het verdrietigste is wel dat Tecla al haar vier kinderen heeft verloren. De oudste zoon ging naar het buitenland om te werken in Rusland. Hij werkte in de bouw en hij verloor door een ongeluk zijn leven. De andere kinderen verloren ook hun leven. Eén van hen werd doodgestoken, de andere twee hebben auto-ongelukken gehad.

Zo bleef Tecla alleen achter met de verschrikkelijke pijnen van het verliezen van al haar gezinsleden. Maar alsof dat nog niet genoeg was werd Tecla twee jaar geleden door een auto aangereiden en brak daarbij haar been. Ze is genezen, maar blijft problemen houden met dit been en loopt met een kruk.

Toen mensen van de plaatselijke kerk van haar situatie hoorden begonnen ze haar te bezoeken. Ze wilde dolgraag naar de kerk komen, maar door haar pijnlijke voet kan ze geen lange afstanden afleggen. Daarom wordt ze elke zondag met auto opgehaald, zodat ze toch naar de kerk kan. Ze komt nu sinds december 2019 naar de kerk en vind daar troost bij God en bij medechristenen.

Vaak mishandeld...

De familie Grosu is een gecompliceerd gezin. Natalia Grosu groeide op in een weeshuis. Dit heeft haar leven getekend. Toen ze 16 jaar oud was, moest ze het weeshuis verlaten. Omdat ze nergens heen kon, ging ze samenwonen met een man die alcoholist was en haar mishandelde. Van deze man heeft ze 3 kinderen gekregen, twee dochters en een zoon.

Op dit moment voedt Natalia haar kinderen alleen op, omdat haar man haar zo vaak heeft geslagen dat de politie hem heeft verboden in de buurt van hun huis te komen. Natalia is nu nog steeds aan het herstellen van de laatste keer dat ze door haar man in elkaar is geslagen. Het is erg zwaar voor haar om voor haar kinderen te zorgen.

Toen we haar het brandhout brachten, waren ze net door hun reserves heen. We danken u hartelijk, want met dergelijke acties kunnen we op een tastbare manier Gods liefde laten zien. We blijven haar bezoeken en proberen zoveel mogelijk hulp te bieden.

Enkele van de tientallen bedankbrieven die we ontvingen

Groeten aan alle mensen met een groot hart die niet onverschillig staan tegenover degenen die kwetsbaar zijn en die (ons) altijd helpen.

Ik wil iedereen bedanken die me op moeilijke momenten een helpende hand bood. Ik dank u voor de steun in deze periode van het jaar, we kunnen niet alleen ons lichaam, maar ook ons hart verwarmen.

Door uw steun zien we dat er goede mensen op de wereld zijn, door God gezonden om voor anderen te zorgen. Ik dank u nogmaals van harte.

Moge God u gezondheid en een gelukkig leven geven.

Liefs, Nadejda

Bedankt voor de steun die u hebt geboden. Ik dank de goede mensen die ons niet vergeten, en die ons helpen met de moeilijkheden die we hebben.

Wat u voor gepensioneerden doet, is kostbaar. Ik heb brandhout ontvangen dat al gekloofd was, het is bij mijn toegangspoort afgeleverd. Zo geweldig!

Moge God u gezondheid geven, enorme dank aan u.

Iacov

Ik woon in het dorp Petresti. Ik heb twee kinderen en we huren een kleine woning. Ik heb helaas geen werk. Ook mijn man heeft geen werk. Daardoor leven we in grote armoede.

We danken u heel hartelijk voor het brandhout dat we mochten ontvangen.

Natalia

Met een snelle en eenvoudige beweging - door de thermostaat hoger te zetten – wordt het lekker warm in onze huiskamers. En sommigen hebben zelfs een app op hun mobiel waarmee ze op afstand de centrale verwarming aan kunnen zetten; als ze even later thuiskomen, dan is het lekker warm.

Voor arme mensen op het platteland van Armenië kost het verwarmen van hun huizen veel inspanning en lange voorbereiding. Het hele jaar door verzamelen mensen rondom hun huizen alles wat maar enigszins wil branden en warmte kan geven. Ook zie je bij veel huizen bulten die bestaan uit blokken die heel erg aan turf doen denken. Het is echter mest van koeien en varkens. Gedurende de lente en de zomer wordt die mest gedroogd. Telkens moeten de 'mestturven' gekeerd worden om ze goed droog te krijgen.

Hoewel gedroogde mest een goedkope vorm van brandstof is, heeft het twee nadelen. Als de mest in de kachel wordt verbrand geeft het een enorme stank in huis, en de mest wordt niet gebruikt voor het bemesten van het land, met als gevolg aanmerkelijk minder groente- en akkerbouwopbrengsten.

In Armenië is sinds 2019 een wet van kracht die het verbiedt zelf bomen te kappen om er brandhout van te maken. Wie deze wet overtreedt riskeert een boete en gevangenisstraf. De mensen die door deze beslissing worden getroffen zijn vooral de armste onder de armen.

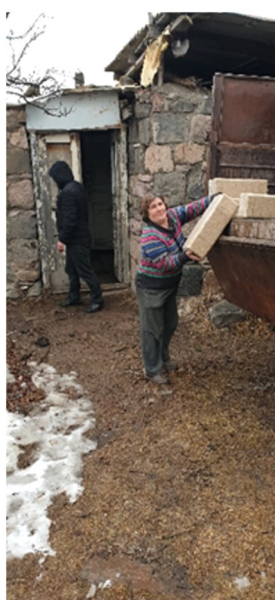
Hartagyugh is een klein dorpje dat ligt in de regio Spitak in het noorden van Armenië. Het heeft strenge winters (tot -32) en warme zomers (tot 35 graden). Aanvankelijk was het de bedoeling om arme dorpsbewoners te helpen met brandhout. Echter in een naburig dorp is een ondernemende burgemeester die een kleine brikettenfabriek heeft opgezet. Daar worden briketten gemaakt van stro en houtstof. De briketten waren goedkoper dan brandhout, dus daarom hebben we er voor gekozen om de mensen in Hartagyugh te voorzien van briketten.

Hartagyugh

**Bedankt voor
uw steun!**

